conditus noluit illo lumine regi) ſʒ ſenſualitate inſtar iumentoꝝ. Pulcherrime hunc verſū ꝓpha repetijt ut ſe peccator a malo ꝓpoſito remoueret cū notā diffoꝛmitatē ſuā in tāta increpacōne ɔgnoſceret.

Pſalmus. xlix. in quo de vtroqʒ aduentu xpi.

Deus verus et natura ꝛ ſubſtātialiter deus (deꝰ deoꝝ) .i. ſanctoꝛū deificatoꝛū p grām qui etiā ē dn̄s dominātiū (locutus ē) p ſe i hūanitate aſſumpta ꝛ p pcones ſuos qui olim multiphariā i ꝓphetis loquebatur (et vocauit) ad fidē ſuā (vniūſos habitatoēs terre) p ſe ꝛ apl̄os quos miſit i mūdū ad docēdū oīes gentes. Vocauit quidē omnē terrā. (A ſolis oꝛtu uſqʒ ad occaſū) et incepit iſta vocacō (ex ſyon) .i. ex iheruſalē. inde eni cepit decus euāgelij annūciari ꝛ deriuari ad alias ptes inde (ſpecies decoꝛis xpi) cepit annūciari i toto oꝛbe terrarū. Propha de aduētu ad iudiciū (Deꝰ) xpus q̄ occultus venit ad nr̄am redēpcōnē. i. maieſtate ſua carne celata (manifeſte veniet) et gl'ioſus ad iudicandū totū mūdū (et deus nr̄ non ſilebit) mō ſilet exſpectādo pccōres ad penitētiā tunc in iudicio nō ſilebit qn̄ ſceleratis dicturus eſt ite in ignē eternū ꝛ cetera ꝛ qn̄ iuſtus dicturus ē venite bn̄dicti. (Ignis) cōflagracōis quo exuretur facies mūdi huius quo i bonis purgabit̄ ſi quid erit purgādū et q̄ tandē inuoluet malos i infernū (pcedet faciē iudicis) et (in circuitu eius tēpeſtas valida) ɔſurgens ex omniū elementoꝛū ɔmocōe ante iudiciū. vn̄ v'tutes celoꝝ etiā ɔmouebūtur ita ut oīs creatura miretur. erūt eni ſigna i ſole ꝛ luna ꝛ ſtellis.

Veniēs aūt iudex ad iudiciū. (Vocabit āgelos) q̄ cū eo deſcēdēt ad iudiciū ꝛ pfectos viros ſecū iudicaturoſ et vocabit oīs iudicādos. q̄ vocatio erit (ut diſcernāt̄

pij ab impijs) ne vlterius ſicut hic cõfuſis habitacõib9
miſceãtur. Propħa vidẽs futura tãq̃ p̄ñtia exultans
exhortatur ãgelos executores dĩni iudicij dicẽs. Cõ
gregate) dñō xp̄o (ſanctos eius) eos. ſ. (q̃) poſt poſitiſ
legalib9 (recto ordĩe nouũ teſtamẽtũ ſequũtur) ope ad=
implẽtes ea q̃ ĩ teſtamẽti ſerie ꝯgnouerit faciẽda. Dñſ
manifeſte veniet) ad iudiciũ qm̃ (ãnũciabũt) viri apoſto
lici ⁊ doctores celeſtis vbi diſpẽſatores (iuſticiã eius) q̃
iuſti remunerabũtur ⁊ roprobi iuſte dãnabũtᷣ (qm̃ de9
iudex eſt) viuorũ ⁊ mortuoꝝ qui nec fallit nec fallitur
et cui michil ſupprimitᷣ. Vox dñi. Audi) aure cordis
et diligẽter intellige tu q̇ es (ppłus meus ⁊ loq̃r tibi iſrł
et teſtificabor te) p teſtimõia pphetarũ et p miracula hoc
ꝫ. ſ. q (ego deus ille) q̇ gñalis eſt oĩm p potẽtiã deus qui
omnia creaui (et deus tuus) pprie ⁊ familiaris q te ha=
beo ſeruũ peculialẽ ⁊ q in pplxetis tibi pmiſſus ſum.
Cũ venero ad iudiciũ. Nõ ĩ ſacrificijs tuis nõ exhibitiſ
tanq̃ irrephẽſibilẽ ea obmittẽdo (arguã te) q nõ que=
ro aĩalia ĩ ſacrificiũ (ſꝫ olocauſta) q̃ ſunt de tua pſona ſcꝫ
cũ aĩam tuã igne caritatis inflãmatã totã in ſuiciũ meũ
offeres/ talia (olocauſta ſũt ĩ ꝯſpectu meo ſemp) grata
Bñ dixi nõ arguã te ſi michi ſacrificiũ pecudũ nõ obtu=
leris. ſi etiã offeres. Nõ accipiã de domo tuã vitulos/
nec de gregib9 tuis hircos) q talia ſacrificia nõ ſũt mi=
chi accepta. Nõ accipiã dico q nõ indigeo eis. ⁊ ſi in=
digerẽ. nõ quererẽ a te. Mẽ mee ſũt omnes fere ſilua
rũ/ iumẽta ⁊ boues q̃ paſcũtur ĩ mõtib9) Cognoui oĩa
volatilia celi) de quib9 ſolebãt fieri ſacrificia ut ſũt turtu
res colũbe ⁊ cetera (et vbertas oĩm q̃ terra gignit m̃ ſuũt
Et ſi) ita eſſꝫ q ego (eſurirẽ) qđ ẽ impoſſibile nõ opor
teret q a te aliquid peterem (meus enim eſt orbis terre

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

et plenitudo eius) id est omēs creature. ¶ Nūquid) sū
ego talis nature aut condicōis (ꝙ mādūcabo carnes
thaurorū. aut sanguinē hircorū potabo?) certe nō imo
insania esset hoc cogitare ꝙ deus thaurorū carnibus paſ
catur ā sanguine potetur hircoꝝ. ¶ Oñdit q̄ ſacrificia
velit dicens. Immola deo ſacrificiū laudis (qḋ in te est
hoc ē ſacrificiū acceptabile hoc ē olocaustū pingue ut
laudet deus ab hoīe quē creauit quē redemit. cui etiā
regnū celeste ꝓmittit. tu aūt (redde altiſſimo vota tua)
si q̇d vouisti deo. ne moreris reddē. Et tunc inuoca
me) nō p̄ſumas de viribꝫ tuis (i die tribulacōis) ⁊ adū
sitatis tue (eruā te et honorificabis me) et magnificabiſ
me grās agēs cū suis a piculis liberatus. ¶ Quia nō est
ſpeciosa laus i ore peccoris ꝓhibꝫ ne lingua eoꝝ p̄ſumat
laudes deo canē quibꝫ turpis ɔsciētia obuiat dicēs pec=
catori q̄ bn̄ p̄dicat ⁊ male viuit. Quaē tu p̄ſumis p̄di=
caē iusticias meas) vel etiā omnī ſmōe ad ꝓpſm aliq̇d de
mea maiestate ꝓferre? optet enī os eē iustū qḋ iustici=
as dnī enarraē p̄ſumit (quaē tu p̄ſumiſ p os tuū) ſcelera
tua ⁊ blasphemū (testamētū meū scm̄) alijs p̄dicaē? scā enī
et veneranda v̄ba os pollutū doceē p̄ſumē nō dꝫ. Tu vero
odisti disciplinā) q̄ ad correctōes iustas in q̄ p̄ſuppcōe
murmuraſ ⁊ nō vis dnm̄ i te vīdicaē qḋ peccaſ (⁊ ꝓiecisti
ſmōes meoſ retrorſū) eos ɔtēnēdo vbi nō videat a te im
plēdi ⁊ tn̄ eos alijs p̄dicaē p̄ſumis. ¶ Proiecisti q̄dē ſer
mones meos retrorſū. qꝛ Si videbas furē currebas cū
eoꝝ ope vel ɔsilio vel ɔsensu vel fauore vel eius exēplo ali
ud furtū ɔmittēdo (⁊ cū adulteris porcōꝫ tuā ponebas) se
qūdo ɔcupiſcētiā carnis. q̄ enī laudādo eū vel auxiliādo
vel ɔsiliādo ā dādo pecūias ā aliq̄ adminicula p̄bēdo q̄=
bus adulter vota sua pficiat sine dubio cum adultero

habere porcōꝫ dinoſcitur. Arguens eū de ↄſciētie pra=
uitate ⁊ lingue doloſitate ait. Os) .i. cogitacō tua ab=
undauit malicia p diuerſa gn̄a peccoꝝ iniq̄ volūtate te
ingraſſando (et lingua ↄponebat dolos) aut falſe lau=
dādo aut inique ↄſulēdo aut mēdacia colorādo ad de=
cepcōꝫ p̄ximi vn̄ ſeq̄tur. Sedens aduerſus fratrē tuū)
ex induſtria (loquebaris) detrahendo vel in iudicio ca=
lūnioſe obiurgādo ipm (et aduerſus filiū m̄ris tue) ſcꝫ
eccl̄ie (ponebas ſcandalū) p̄bendo ei v̄bo aut exēplo oc
caſionē ruine (hec p̄dicta feciſti ⁊ tacui) nō ſtatim vin=
dicaui ſꝫ ex clemētia mea ⁊ miſcd̄ia ad penitētiā exſpecta
ui. Verū qꝛ ex hoc qꝛ deus ex miſcd̄ia ſua nō ſtatim
punit mali credūt qꝛ nō debeat alias punire ideo dicit.
Exiſtimaſti iniq̄ qꝛ ero tui ſimilis) cōſentiēdo malis
aut qꝛ ſcelerata tua ſtatī nō vindico / putes illa michi pla
cuiſſe / iniquū ē hoc de me ſentire vn̄ (arguā te) indefici=
entibꝰ flagellis puniēdo (et ſtatuā cōtra faciē tuā) pecca
tua q̄ tu mō nō attendis ut videas feditatē tuā. nō corri
gas ſꝫ ut erubeſcas. Et ideo ꝓpha nō admonet oīs fi
deles dicēs. Intelligite hec) q̄ iā ↄmemoraui vos (qui
obliuiſcemini deū) eius mādata iniq̄ p̄ſūpcōne ↄtēnēdo
(ne qn̄ rapiat vos) de p̄nti vita ad eternā dānacōꝫ (⁊ nō
ſit q̄ eripiat) qꝛ i inferno nulla eſt redēpcō. Intelligi=
te) etiā hoc qꝛ (ſacrificiū laudis) nō q̄le ſcelerati canūt ſꝫ
q̄le pura mens ↄſueuit offerre / ipm enī qn̄ cū fidei pu=
ritate ⁊ ꝓba actōne fueit immolatū (honorificabit mē)
quo ſacrificio laudis (eſt iter quo oſtēdā) offerēti (ſal=
uacōnē dei) O glorioſa ſemita que ducit ad celi terreqꝫ
creatorē q̄ ſi puro corde pagatur fit nobis illa ſcala ia=
cob que aſcēdētes p̄ducebat ad celos.
Pſalmꝰ .l. i quo ꝓpha monet peccorē exēplo ſui ad p̄niaꝫ